

23. KUUDEN TUNNIN TYÖAIKA ON KESTÄVÄ RATKAISU

On aihetta onnitella Li Anderssonia äskeisen vaalivoiton ohella myös siitä, että hän heti uudessa tehtävässään nosti keskusteluun työntekijöiden järkevämmän työajan. Nykypäivän hektisen elämän tasaajana kuuden tunnin työaika on paikallaan.

Pysyvänä ratkaisuna, josta kaikki voisivat nauttia, sitä on kuitenkin harkittava kaikkien osapuolten kannalta. Ratkaisu on oikea vasta, kun se on parhaaksi kaikille. Ehdotukseni 2 x 6 tunnin työajasta, työaikareformista (Kansan Uutiset 21.8.15 Viikkolehti), ottaa huomioon jokaisen tahon tarpeet: työntekijän, työttömän, työnantajan, talouselämän ja valtion. Se saattaa myös soveltua uudistumista tarvitsevalle EU:lle.

Valtion ollessa mukana fifty-fifty-talkoissa saadaan kuuden tunnin työstä seitsemän tunnin palkka. Kun kolme työntekijää antaa työttömälle kukin yhden tunnin, ja valtio vastaavasti toisen tunnin, yksi työtön saa työpaikan. Valtiolla on tähän varaa työttömyyden kokonaishoitokulujen laskiessa. Yritys saa samoilla kustannuksilla lisää työvoimaa, työaikaa, tuottavuutta ja kilpailukykyä.

Syrjäytyminen samoin kuin työssä uupuminen ovat mennyttä aikaa. Kuluttava kolmivuorotyö kevenee nelivuorotyöksi. Opiskelijoille ja eläkeikää lähestyville sopivat ehkä 3 x 4 tunnin vuorot. Siten työurat pitenevät sekä alku- että loppupäästä. Investointikulut laskevat, kun tilat ja laitteet ovat käytössä kellon ympäri. Ylitöitä ei tarvita, ja siksi kannattavuus kasvaa, jolloin palkkatasoakin on mahdollista kohottaa.

Kun tämän päivän neljäsataatuhatta työtöntä saavat ala kerrallaan työtä neljässä vuodessa, valtion on mahdollista keventää pienituloisimpien verotusta tuntuvasti. Syntyy positiivinen kierre. Nykyisen, monia raskaasti koettelevan hätäratkaisun tilalle saamme kaikkia tyydyttävän, tuloeroja tasaavan, uuden ja kestäväen Suomen mallin.

Vain yhden työtunnin hinnalla, ilman leikkauksia.

Ulla Grünstein
Helsinki